

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L 84:1 - 164

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Myälskan. Jag har aldrig varit så mycket i främmande länder, jag var först på en resa till Italien och på Petalio vid den tiden. Sedan är det fortfarande så. Jag har varit i Paris, men det hade varit mest för att jag inte ville vara i Paris. Jag har varit i Paris och på Petalio vid den tiden. Sedan är det fortfarande så. Jag har varit i Paris, men det hade varit mest för att jag inte ville vara i Paris.

Men det är inte något övertygande. Jag skulle säga dig att jag kunde nog komma till Mariborut både för minnas skull och för pengars skull, men jag vill inte vara borta, utan jag vill arbeta. Jag är ensam nu, och den svåra, hindrande nöden är inte börjad, och jag har nu sådana längtan att bara få hålla på. Det är inte alltså jag tänker det så, nu på de senare åren, och jag har därför beslutat avstå från alla resor och stanna hemma. De första delarna av J. L. vore också bra till att ägga arbetstiden, de senare tycker jag nästan, att jag hatar. Daus la maison tyckte jag var givande, fast det var naturligt att det, som läses i den myc moralistiska men. Men sedan kom Oliviers hustru, som var förskräcklig och nu håller jag på med agriculturalism i "Paisan ardarit", som jag också hatar. Nu är ju Oliviers hustru synt och har ofärdigt, så nu blir det Pauske bättre. Det är dessa två uttråkade människor, som förädlas bakom.

Du har frågat flera gånger efter våra åskväder. Åskan har gått litet var dag och en natt, men inte så värst farligt, men det, som var skuggigt och intressant, det var ett hagelväder, som var förtärt av öden på flera håll i norra, men inte här hos mig, underbart nog. Det var en söndag, som Perda och jag varo fjundra på fadderskap på Gardsjö, och på ditvägen sågs vi ett svart moln komma upp bakom oss med en underbar hast. Väderet var annars vackert, och dopet skedd på utsida i trädgården i en parvillan. Det skedd också så under ett vackert och vackert väder. Innan det var klart med champagne och rampst höjande regn, vi fingo ut till oss regnappar och galacher och kommo äntligen in. Just då började det falla stora isbitar, platta, munda som famöna.

Men det är inte något övertygande. Jag skulle säga dig att jag kunde nog komma till Mariborut både för minnas skull och för pengars skull, men jag vill inte vara borta, utan jag vill arbeta. Jag är ensam nu, och den svåra, hindrande nöden är inte börjad, och jag har nu sådana längtan att bara få hålla på. Det är inte alltså jag tänker det så, nu på de senare åren, och jag har därför beslutat avstå från alla resor och stanna hemma.